

ئەم بابەتە لە بەروراری 2014/07/19 لە لایەن م.مجدراف لە شارى هەولێر گوتراوەتەو و لە لایەن دۆستان و قوتابییەکانی نووسراوەتەو و بلاوکراوەتەو.

ئایا دەشت وەك هەر كەسێكى ئاسایی ناوی پیغمبەر (علیه السلام و البركات)

بنووسریت (محمد) بە تەنیا؟ ئەوەی وا بینووسیت مانای چیبە؟

خودای رەحمان (ﷺ) خۆی لە لایەنی پیغمبەرەكەى دادەنیت و

گشت مەخلوقاتیشی لە لایەكى دى داناو؟

ئایا هیچ پیغمبەریك هەیه خودای رەحمان بریاربەت بە مەزنایەتى خۆى وەك پەروردگارى جیهانیان راستەخۆ هاتۆتە نیو بابەتەكە، و (بەبێ ویکچوواندن) بۆتە پارێزەر و بەرگریلێكەرى كەسییانە لۆ پیغمبەرەكەى؟

ئەو كەسەى خودای رەحمان و پیغمبەر (علیه السلام و البركات) نازار دەدات سزای چیبە؟ ئایا نازاردانى خودای مەزن چون ئەنجام دەدریت؟ جیاوازی (أذیة) و (عذاب) چیبە؟ لە چ كاتێك نازاردانىكى پیر لە سوکایەتى دادەبەزیت؟ ئایا ئەو پیغمبەرە كى بوو كە خودای رەحمان تاكە جار بۆى فەرموو و تۆ وەر لایەك و بى باوەران بۆمن جیبهیلە؟

كاتێك قەبولکردن و قەبوڵنەکردنى فەرمانى پیغمبەر (علیه السلام و البركات) دەبیتە پیوهر

ئایا خودای رەحمان نیمان پەيوەست دەكات بە قەبوڵکردن یان رەتکردنەوێى حوكمى هیچ یەك لە پیغمبەران (علیهم السلام)؟ وشەى (قضاء و حکم) جیاوازی چیبە و نەگەر پیغمبەر (علیه السلام و البركات) قەزاو هتیک بکات رەتکردنەوێى پەيوەندى بە بوون یان نەمانى نیمانەوێ چیبە؟ (قضاء) کردن لە نیوان خەلک چۆنە و خودای رەحمان بە چ میکانزمیک نەنجامی دەدات؟

ئایا فەزلى پیغمبەرمان خودای رەحمان پەيوەستى کردوو بە خۆى (ﷺ)؟ و ئایا فەزلى پیغمبەرمان (علیه السلام و البركات) بەسەرمانەوێ لە چیبە؟

ئایا دەبێ سەرلە نوێ بەرنامەریژکردنەوێ فەزلەکان كى بیکات و نیماندارانىش لە كى وەر یبگرن؟ دایکانى نیمانداران چون بوون بە (محسنتات)؟ (قنوت) بردن لە دواى خودای رەحمان ئایا ناراستەى كى دەكریت؟

جیاوازی کردن لە نیوان خود و كەس (الذات) و (الشخص) ی پیغمبەر چى دەگەیهنیت؟

كۆنگرە ئەسمانییەكە.. تاوتووی چى کرد و بریارى چى لێدرا

و دان بە چى نرا و كى بوو گەواھیدەر لەسەرى؟

پیغمبەراییەتى و پەيامبەراییەتیکردن لە دواى كۆنگرە ئاسامانییەكە بەرەو كوێ؟

باسى ئەوهمان کرد كەوا هەموو (سیرەكان) (السیر) هەمووی لە ژياننامەى پیغمبەرەو دەست پى دەكات (لە... لە دایك بوو، لە... كۆچى دواى کرد) ئەمە مانای چەمكى سیرەیه، لە فلانە سأل و فلانە مانگ و لە فلانە رۆژ و لە فلانە كاتژمیر پیغمبەرمان لە دایك بوو، لە فلانە سأل و فلانە مانگ و لە فلانە رۆژ و لە فلانە كاتژمیر كۆچى دواى کرد، سیرە هەمووی بەم جۆرە خراوتە روو! ئەمە بەدریژایى میژوو و كراوە، بەلام ئیمە چیمان گوت؟ گوتمان پیغمبەرمان، دوو جۆر لە دایكبوونى هەیه ئەوانیش:

1- لەدایكبوونى بەشەریی.

2- لە دایكبوونى پیغمبەراییانە.

ئەگەر بێن باسى لەدایكبوونى بەشەرییانەى پیغمبەر بکەین، ئەو كاتى پیغمبەرمان ئەوێ لەسەر جیبەجى دەبیت، بەلام ئیمە باسى پیغمبەراییەتى (النبوة) پیغمبەر دەكەین نەك بەشەرییەتى، وەكو پیغمبەر تەماشای پیغمبەرمان کردوو، كەواتە لەدایك بوونى پیغمبەر (علیه السلام و البركات) وەكو پیغمبەرێك، پێشى ئادەمە (كنت نبيا و آدم بين الماء و الطين)، كەواتە لەدایكبوونى لەو ساتە دەست پێدەكات، لەوێ یەكەمیان لە دایكبوونى بەشەرییانەى واتە (لەدایكبوونى محمد)، بەلام هەرچى دوومە لەدایكبوونى پیغمبەراییانە (النبوي) یە، جیاوازی بکەن لە نیوان بوونى پیغمبەر وەك

بهشهر نيك و بوونی وهك پيغمبر (النبوة)، لهم نايهته باسی دهكات (قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ) وچانیکی كهه هیه و یهكسر بهشهریوونهكهه دهگوازیتهوه (يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ) (الكهف:110)، ئهو كاته بهشهریوونهكهه ئهو كاته دهگوریت، دهچيته نیو رههندی پیغمبرایهتی (البعث النبوي)، (كنت نبيا و آدم بين الماء و الطين)، كهواته له دایکیوونی پیغمبر (النبی) سردهمانیک بووه كه هیشتا نادم بوونی نهبووه، ئهوه له دایکیوونه راستهقینهكهه پیغمبرمانه، له حالهتی یهكهه پیغمبرمان کچی دوابی (وفاة) دهكات له دوی (63) سأل به رهههنده بهشهریبهكهه، بهلام پیغمبرمان دهمنیتتهوه (باقی) یه وهکو پیغمبر (نبی) وهکو پیامبر (رسول) تا رژی دوابی، جا لویه ریگهکانی سپرهی نیمه و چوونه خزمهت پیغمبری، نیمه له رهههنده دووم چوینهته نیویهوه، لویه كه دهستان پیکرد به رهههنده پیغمبرمانه (نبوی)، هر له نادم پیدا هاتین به ریزبندی جوری، تاکو خودی خوی پیغمبرمان (علیه السلام و البركات)، ئینجا هستاین پیوانهکاریمان کرد، لو نمونه له رهههنده نزا (دعاء)، هر پیغمبر نیک چون دوعای کردوه؟ و پیغمبری نیمه چون دوعای کردوه؟ مبهست لیره چی بووه؟ مبهستهکه ئهوه بووه كهوا چون بتوانین زیندی پیوهندی یان روونی (شفافية) پیوهندی جوری نیوان پیغمبرمان لهگهل نهتهوهی خویان به بهراورد لهگهل پیغمبرمان (علیه السلام و البركات) و نهتهوهی خوی بیین چونه؟ هر پیغمبر نیک لهگهل نهتهوهی خوی کوشش و کاتی سرف کردبوو، جا هر پیغمبر نیک به گویرهی ئهو کوشش و کاتهی سرفی کردوه لهگهل نهتهوهی خوی نهویشی کردوته پیوه ره ریگهی مامله کردن، جا هرهمو پیوهرکهانمان لهسر نهه بووه، پیغمبرمان و پیامبران لهگهل نهتهوهکانیان ماندووبوونه، تهمنیان سرف کردوه، و نهزیهتیان خواردوه، و نالهیان بییوه لهگهلان، تهمه له لایهك، به همان شیوه پیغمبری نیمهش نالهی چشتووه، نهزیته بییوه، کاتی سرف کردوه، كه هاتوین تماشامان کردوه پیغمبرهکان له کانگهی ناخی خویان چ نازار و نالهیهکیان بیییت هر نهوشیان کردوته پیوه لهگهل نهتهوهکیان، بهلام پیغمبری نیمه هردهم له رهههنده رحمتتهوه، رهههندهك كه بیته هؤکاری خیر لویان، ئینجا نمونهمان به دوروو و هاوهدانسر هینایهوه، پاشان باسی ئیماندارانمان کرد، بابتهکه زانستیه و ورده، و یهکهه جاریشه كهوا سپره بهم جوره دهخریته روو، له رهههنده قورانیی بهراوردکاری دهکین لهنیوان پیغمبران (انبیاء) (علیهم السلام) لهگهل پیغمبرمان (علیه السلام و البركات)، جا لهلام گرنگه ئیوه میشک و بیر (فؤاد و الذهن) تان لیره بیت، نهمانه هه مووی كه هم بابتهانه لهخزمهتتان باس دهکهه، هر نهمانهش دهبنه باکگراوند لو ناساندنی راستهقینهی پیغمبرایهتی (نبوة) پیغمبرمان، جا لیره پرساریکتان لی دهکهه نهگهل من ورد بن؟ کاتیک لهسر تهخته رهشهکه بنووسم (محمد) به تهنایای! نایا تهمه رییدراو (جائز) ه؟

له وهلامدا نهخیر، هؤکارهکس لهم نايهته دهردهکویت "لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْتَلُونَ مِنْكُمْ لَوْ اِذَا فُلْيَحْدَرُ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ" (النور:63)، لویه له هر تفسیر نیک و له هر راقهکردنیک كه (یا محمد) تان بینی ئهوا کابرا پیغمبری نهناسیوه بهم شیویهی كه پیوسته بیناسیت، لهمه دلنیا بن.

خودای رحمان (ﷺ) خوی له لایهنی پیغمبرهکهه دادهنیت و

گشت مهخلوقاتیشی له لایهکی دی داناهه؟

بابهتی ئهمرومان دیسان ههمان ریزبندییه، باسی به کانگیبوون (صمیمیه) پیوهندی خودای (ﷺ) لهگهل پیغمبرمان، لو زانین پیغمبرمان هه موویان پیوهندیان لهگهل پیغمبرمان زور پتهو و بههیز بووه، و زور روون بووه، وهرگرتن و دانی پیغمبرمان لهگهل پیغمبرمان له لوتکه بووه، بهلام نایا چ کاتیک به کرداریانه خودای رحمان (ﷺ) خوی له لایهنی پیغمبرهکهه داناییت و گشت مهخلوقاتیشی له لایهکی دی داناهه؟ زور كهه و زور ناوازه ئهم حالهته هیه، جا چ له رهههنده ئهزینیه یاخود له رهههنده نهرینیه، لو نمونه بلین پیغمبرهکهه به ناله بوو لهدهست نهتهوهکهه، کیشهی هه بوو، ستمی لیکراوه، زوری لیکراوه، نایا به کرداریانه خودای رحمان چوته نیو هاوکیشهکه؟ نایا پروهردگاری جیهانیان راستهخو هاتوته نیو بابتهکهه، (بهی ویکچوواندن) بوته پاریزهری بهرگر بلنکهری کسسیانه لو پیغمبرهکهه؟ له وهلامدا نهخیر، هیچ گرتهیهکی لهم جورهمان نییه.

کاتیک خودای رحمان خوی هاوکیشهکان بهرپوهدهبات

به لآم به گویره ی پیغمبهرمان، له زور جیگهی قورئان، خودای رحمان راسته خو ده بیته پاریزه ری (محامی) پیغمبهرمان (علیه السلام و البرکات)، هندی جار لهم قوناغه زیاتریش دهروات، لو نمونه (به بی و یکچوواندن) دادگه و پاریزه مانیش بینوه، زور کس که مهسه له یه کی ده بیته کیشه یه کی غه مبار و ناخوش و به نازار له رووی دهر وونی، کاتیک ده بیته لای پاریزه و به کریی دهگریت، پاریزه ره که گوئی دهگریت له کابرای خاومن کیشه، به لآم وه ک کیشه گوئی لو دهگریت، وه ک بابه تی که سیی خوئی گوئی پی نادات، واته ناچیته نیو قولایی کیشهی کابراکه، و له گهل کیشهی کابرای بزیته، پاشان کاتیک چوه مال کابرای پاریزه هه ناستیت کیشه که له گهل خوئی بباته نیو ماله وهی، هیچ پاریزه ریکی لهم جورهمان نه بینوه، دهرسین نهی خودای رحمان؟ (ولله المثل الأعلى)، لیره خودای رحمان کاتیک ده بیته پاریزه لو پیغمبهرمان له ناو کیشه که بوونی ههیه، به لکو له بنچینه دا پیغمبهرمان چ ناله یه ک (معانات) ببینیت وه ک نهویه که خودای رحمان هه مان ناله ی بینوه، جا لویه کومه له وشه یه ک ههیه له قورئان نهویه نه چیته نیو نه کایه یه وه لئی تیناگات، لو نمونه: باسی نازار هکانی دهکات، چی دهرموویت؟ (إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ) (الأحزاب 57) باسی نازار دانه، دهرسین نایا که سیک ههیه بتوانیت خودای (س) نازار بدات؟ له وه لامدا لهم نایه ته پیمان ده لیت به لئی، چون؟ نه گهر نازاری پیغمبهرمه کیهان دا وه ک نهویه کهوا نازاری خودای رحمانیان دابیت، نه مه روونه؟ (إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا) (الأحزاب 57)، خودا خوئی کردوته خاوه نی، (لَعَنَهُمُ اللَّهُ) باسی رسول ناکات، پاشان (فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا) واته ته نیا نازاردانی پیغمبهر ده بیته هوکار لو نازاردانی خودای، کاتیکش خودا (س) نازار درا ماف ده داته خوئی کهوا نه فرمت له مرؤفه کان بکات له دونیاو له روژی دواپی، نایا نه مه هاتی خودای رحمان نییه لو نیو هاوکیشه که؟ ناماده بوونی خودای نییه بهر له پیغمبهریش؟ (به بی و یکچوواندن) خودای رحمان (س) له پیش پیغمبهر راه ستابیت و (به بی و یکچوواندن) هه چ نازاریکی پیغمبهر (علیه السلام و البرکات) بدریت پیشتر بهر خودای ده کهویت، نینجا پاشان بهر پیغمبهر ده کهویت، لو زانین که لیره باسی نازاردانی پیغمبهر دهکات، باسی بهرگریکردن له پیغمبهر ناکات، نافهرموویت من بهرگری له پیغمبهر ده کهم، به لکو یه کسهر ده چیته یه خهی نهوانه دهگریت کهوا کرداریانه نازاری پیغمبهریان داوه، نه ک ته نیا باسی روژی دواپیان بکات، به لکو باسی دونیاشیان دهکات، (إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا) خودای رحمان (س) له دونیا نه فرمتیان لی دهکات، نینجا پاشان له روژی دواپیش.

له چ کاتیک نازاردانیک ی پر له سوکایه تی داده به زیت؟

جگه له نه فرینه که چی تریان لو ههیه؟ (وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا) (الأحزاب 57)، له بهرچی وشه ی (مُهیناً) لیره به کار دینیت؟ له بهرچی باسی (شدید) ناکات؟ چونکه نازاردانه کی پیغمبهر (علیه السلام و البرکات) لیره دا دهر وونیه، وشه ی (أذیة) نازاردان لیره لو ره هندی دهر وونیی زیاتر به کار هینراوه، واته گهر یه کیک له دهر وونه وه نازار بدهیت، به قه سه یه کی ناشیرین، یان به جو له یه کی دیاریکراو، نه ک جهسته ی نازار بدهیت، نازاردانی جهسته به (عذاب) ناو دهر بیت، سهیر بکه کاتیک دهرموویت: (يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ) پاشان (عَذَابًا مُّهِينًا) واته نازاردانیک ی پر له سوکایه تی، دهرنجامی هاوکیشه که په یه یهسته به نازاردانی (رسول الله) ی، که واته نهویه له دونیا نازاری پیغمبهر بدات سه مررای نهویه له دونیا تووشی نه فرین ده بیت، به لکو له روژی دواپیش دوچاری نازاردانیک ده بیت کهوا نازار که سوکایه تی پیکردنی تیدایه، چونکه خودای رحمان دهر باره ی روژی دواپی هه ندیک وشه ی به کار هیناوه وه ک سه رشوری و شه مرزار بوون (خزی)، کومه لیک وشه ی لهم جوره ی به کار هیناوه دهر باره ی روژی دواپی، له مه وه دهر ده کهویت کهوا سه مررای نازاردانی جهسته یی که نازاری له گه له لیره نه زیه تدان (أذی) ش ههیه، نه زیه تدانی دهر وونی به شیکه له نازاردانیک دیاریکراو له ره هندی دهر وونی که خودای رحمان دوچاری مرؤفه کانی ده کاته وه نه گهر هاتوو نازاری پیغمبهریان دا، ره هندیکی دی ديسان ره هندی دهر وونیی، وشه ی گالته پیکردن (استهزاء)، وه ک دهرموویت "وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِإِلَهِهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ" (التوبة 65)، وشه ی (استهزاء) گالته پیکردن بابه تیک دهر وونیه که له کومه لیک دهر برین و چهند وشه و جو له یه کی دیاریکراو، جا چ به ده ست یان به ده موچاو به هو یه وه به رامبه ره که پی راده که هینریت کهوا تو که مو کو ریت ههیه له فلانه شت، خهوشیکت ههیه له فلانه شت، زور جار گالته پیکردن به رهوشنیک یان به کومه لی هه لو یسنیک به جهسته ی مرؤف دهگریت، جار ههیه به زمانیش دهگریت نه م گالته پیکردنه، جا لیره خودای رحمان باسی گالته پیکردن دهکات که دهرموویت "وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِإِلَهِهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ" (التوبة 65)، واته خودای رحمان گالته پیکردنی خوئی (س) ی و نایاته کانی په یه وه به گالته پیکردن یان به په یامبه ر (رسول) هه کی، هه کاتیک گالته به په یامبه ره که ی کرا وه ک نهویه وایه کهوا گالته کرابیت به خودای رحمان (س) و نایاته کانی، ديسان لهم حالته ی بیهننه بهرچاوتان کهوا خوئی

کرده پاریزه‌ری راسته‌خۆ له پێش پێغه‌مبهری، خودای رحمان^(*) له پێش پێغه‌مبهره، ئه‌گهر هاتوو گالته به پێغه‌مبهره‌که‌ی کرا وه‌ک ئه‌وه وایه که‌وا گالته به خودای رحمان^(*) کراوه، یان وه‌ک ئه‌وه وایه گالته به نایاته‌کانی خه‌لقی خودای کراوه.

له چ کاتیک خودای رحمان به پێغه‌مبهر ده‌فرموویت لۆمیان ئیگهری؟

شیوازیکی دی هه‌یه (پاک و بی‌گهردی بۆ خودای رحمان) که زۆر هه‌ستیاره، ئه‌ویش نموونه‌یه‌کتان لۆ دینمه‌وه به بێ ویکچوواندن، راهینهریک له زۆرانبازی به‌رزترین نیشان و مه‌دالیا و جامی وه‌رگرتوو له پالئه‌وانینییه‌کانی زۆرانبازی، دیت و مه‌شق به دوو منداڵ ده‌کات، که ته‌مه‌نیان پینچ سالانه، له ساتی مه‌شقکردنی ئه‌و منداڵانه جوریک خۆ به‌زلزانی و فیز و له خۆبایی بوونی هه‌یه، جا که دیته گۆره‌پانی زۆرانبازییه‌که زۆر گالته و به‌که‌م سه‌یرکردن به به‌رامبهره‌که‌ی ده‌کات، زۆر بێ ریزی ده‌کات به به‌رامبهره‌که‌ی، تو چیت؟ تو بوونت نییه! تو به بۆکزیك حصوت ته‌قلهت پێ لیده‌دهم! به‌م وشانه به‌رامبهره‌که‌ی خۆی ده‌شکینیته‌وه (اهانه)، راهینهری یاری ته‌ماشای ده‌کات نه‌ک هه‌ر به‌رامبهره‌که‌ی خۆی شکانه‌وه به‌لکو له یاسا‌کانی زۆرانبازی ده‌رچوو، وا پێویست بوو ئه‌م دوو منداڵه به ماسوله‌که زۆرانبازی بکه‌ن، نه‌ک ئه‌وه‌ی یه‌که‌م که‌سی ده‌کات به‌مه‌ی که‌وا زۆرانبازی یاسای خۆی و سیستمی خۆی هه‌یه، ریز و پایه لۆ به‌رامبهره‌کت دابنیت، نابیت بیه‌شکینیته‌وه، ئه‌و منداڵه زۆرانبازه دیت گالته به ماموستا و راهینهری خوشی ده‌کات، له‌وانه‌یه بگاته ئه‌و ئاسته‌ی به‌ویش بلیت تو چیت! بۆکسینک له‌تو بده‌م تۆش وا و وات لێ ده‌که‌م! (حصوت ته‌قلهت پێ لێ دده‌م) لیره راهینهره‌که چی ده‌لێت؟ راهینهره‌که به منداڵه‌که‌ی دوومه ده‌لێت زحمه‌ت نه‌بیت وه‌ره ئه‌و لاره، بزانه چۆن چۆنی ته‌قله‌م پێ لێ ده‌دات؟ جا ده‌چیته نیو گۆره‌پانی زۆرانبازییه‌که‌وه، ده‌پرسین ئه‌و منداڵه پینچ سالیه به کرده‌یی توانای هه‌یه زال بیت به سه‌ر ئه‌و راهینهره ته‌مه‌ن گه‌وره‌یه؟ راهینهره‌که به منداڵی دوومه‌ی گوت زحمه‌ت نه‌بی وه‌ره ئه‌و لاره، لۆ منی جی به‌یله، وشه‌ی (ذری) ئه‌وه مانا‌که‌یه‌تی (به بێ ویکچوواندن)، (فَذَرْنِي وَمَنْ يُكِدِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ * وَأَمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ) (القلم 44-45)، به‌بێ ویکچوواندن به پێغه‌مبهر^(عليه السلام و البركات) ده‌فرموویت تو لا چۆ گۆره‌پانه‌که لۆ من جیبه‌یله، با بینه به‌رامبهره من! ئایا له حه‌قیان دینان یان نا؟ ئه‌وه شیوازی پهره‌ر دگاریبانه‌یه، لۆ؟ ئه‌م جوره نایاتانه له‌و کاته‌ی هاتوته خواره‌وه که پێغه‌مبهرمان^(عليه السلام و البركات) زۆر به ناله بووه له‌ده‌ست (کافر و مشرک) ان، گه‌یشتوته حاله‌تیک وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌یه‌ویت هه‌ست بکات که به‌رامبهره‌که ده‌یه‌ویت زال بیت به‌سه‌ریدا، لۆ زانین له مملانی نیوان موسا^(عليه السلام) له‌گه‌ڵ فیرعه‌ون و ده‌ست و پێوه‌ندی فیرعه‌ون له لوتکه بوو به‌لام نه‌گه‌یشته ئه‌و ئاسته‌ی که خودا وا به‌فرمووی، به هه‌مان شیوه (ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا {11} وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا {12} وَبَيِّنَ شُهُودًا {13} وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا {14} ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ {15} كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا {16}) (المدر 11-16) دیسان باسی نایاته، له‌ولاش هه‌ر باسی نایات بوو، خودا^(*) دیته گۆره‌پانی مملانییه‌که له‌گه‌ڵ به‌نده‌یه‌کی تاک و بیه‌یز، (ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا) که‌یفی به چ دئ؟ (وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا) سامانه‌که‌ی دریزبوونه‌وه‌ی هه‌یه، (وَبَيِّنَ شُهُودًا {13} وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا {14} ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ {15} كَلَّا) پهره‌ر دگاری جیهانیان لیره ده‌یگریت، (إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا)، نایه‌تیکی دی له‌سه‌ر هه‌مان شیواز" (وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النُّعْمَةِ وَمَهَّلْهُمْ قَلِيلًا) چاریان چیه؟ (إِنَّ لَدُنَّا أَنْكَالًا وَجَجِيمًا * وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا) (المزم 11-13) ئه‌وه توانای خودایه^(*) جا لویه ته‌ماشای بکه‌ن (رب العالمین) راسته‌خۆ دیته نیو مه‌یدان، و له جیگه‌ی پێغه‌مبهری^(عليه السلام و البركات) خودای رحمان خۆی به‌رگه‌ی ئه‌و واقیعه ده‌گریت و به‌ره‌نگاری ده‌بیته‌وه، ئه‌و واقیعه‌ی که (مشرکین) دروستیان کردوو.

کاتیک قه‌بولکردن و قه‌بوونه‌کردن ده‌بیته‌ پێوه

حاله‌تی دی هه‌یه، خودای رحمان گه‌توگۆ له‌گه‌ڵ گرو‌ی ئیمانداران ده‌کات، ئه‌وه‌ش به‌هیچ جوریک له نیو پێغه‌مبهران و په‌یامبهرانی تر بوونی نه‌بووه، ئه‌ویش ئیمان په‌یوه‌ست ده‌کات به قه‌بولکردن یان ره‌تکردنه‌وه‌ی حوکه‌ی پێغه‌مبهرمان، نایه‌تیکی زۆر سه‌یره، (رب العالمین) سویند به خۆی ده‌خوات، نموونه‌یه‌کتان لۆ بینه‌وه، (ئه‌م نموونه‌ی ده‌یه‌نمه‌وه ته‌نیا لۆ نزیککردنه‌وه‌یه تاکو له بابه‌ته‌که‌ی تیبگه‌ن)، نموونه‌که‌ش" باوکیک به‌بێ ویکچوواندن له‌گه‌ڵ کوربه‌که‌ی خۆی قسان ده‌کات، (له‌م نموونه‌یه باسی نه‌ریت ده‌که‌م په‌یوه‌ندی به نایین نییه، تا نه‌لێن قسه‌که بونی شرک ی لێ دیت، نموونه‌که له نیو واقیعه لۆ نزیککردنه‌وه‌ی بابه‌ته‌که له تیبگه‌شتن)، باوکه‌که له‌گه‌ڵ کوربه‌که‌ی قسان ده‌کات، کوربه‌که‌ش نکو‌لی ده‌کات، له بابه‌تیکی دیاریکراو، باوکه‌که چ ده‌لێ؟ ده‌لێت به‌خودا کورم به‌سه‌ری باوکت بابه‌ته‌که‌ وا نییه، له‌م حاله‌تانه‌تان بیستوو یان نا؟ باوکه‌که‌ی خۆی قسان ده‌کات، واته سویند به سه‌ری خۆی ده‌خوات، لۆ؟ چونکه

دهزانت پله و پایهی باوکهکه خوی له لای مندالکهکی چهنده، بهی ویکچوواندن (و الله المثل الأعلى) رب العالمین بهم شیویه سویند دهخوات، گفتوگو له گهل پیغمبرمانه (عليه السلام و البرکات)، واته (بهی ویکچوواندن) رب العالمین هاتوو دهستی موبارهکی له سهر شانی پیغمبر داناو و گفتوگو له گهل (عليه السلام و البرکات) پیغمبری دهکات! بیننه بهرچاوتان پلهو پایهی پیغمبرمان چهنديکه؟ لویه دهفر موویت "فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ) نینجا دیار ناکات (فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ) چیه، (ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا) (النساء: 65) واته نایهتیکه نهگهر چهند کاتز میریک له خزمتهی رابوهرستین مافی نادهین، دارشنتی وشهکان، گونجاندن (تنسیق)ی وشهکان، نهاندازه کاریی هموو بابهتهکه، سهیری هیناو رب العالمین، باسهکه باسی نیمانه، (لا) لاء نافیه للجس، واته هر له بنچینهدا نیمان لا دهدات دهفر موویت: (فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ) باسهکه باسی (مشاجرة)یه لیره، نهوتنا نیمه گفتوگو مان هیه، (مجادلة) مان هیه، هر وهها (مشاجرة) شمان هیه، نهوه " (فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ) ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ) کهی؟ (حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ)، (لا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ) واته له ژور وهویان، نهک تنهیا ته مسیل و نمایش بکن به دهر وهویان و سهر زارهکی بلین: (والله راست دهکیت یا رسول الله! قسهکانت سهر سهر و سهر چاوم! تو تهواوی من هلهم!) نهمانه ناخوات، چونکه دهفر موویت: (ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ) نزمترین ناستی بریتیه له سی و دووکردن له ژور وهوه! پاشان: (وَيُسَلِّمُوا) نایا نهونده بهسه؟ نهخیر بهلکو (وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا)، سهدا سهدا، واته له سهدا یهک (1%) بوونی هه بیت له پیچهوانهی: (وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا) هیه و خودای رحمان قهبولی نییه، واته بوونی نیمانهکه رمت (نفی)ی دهکاتهوه، واته نهه له سهدا یهکه جووری نهه نیمانهی ناهیلنیت، نههه ریگهی ماملهکردنی خودای رحمانه له گهل پیغمبر مهکی.

رازیبوون به قهز او هتکردنی خودا و پیغمبر چونییهتی په یوه یستبوونیان به یه کتربیه وه

پیغمبرمان شوینگه بهکی دی هیه پیغمبرمان (عليه السلام م البرکات) نهویش (قضاء)ه که جیا به له گهل (حکم)، (وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ) نایهتهکه ییشوو چون بوو؟ لو دهفر موویت "فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ) لو زانین لیره باسی تاکی نیماندار دهکات، که هاته سهر باسی تاک ده بیت باسی (مؤمنة)ش بکات، (وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ) (الأحزاب: 36) نا نهه (م)هی کوتایی باسی ههر دوکیانه، باسی خودا و پیغمبره، (بینگومان قضاء له واقعی حال دهکرتیت)، دهر بارهی دوو باس هیه نهوانیش (حکم و قضاء)، خودای رحمان له ره هندی ته شریعی فرمانی دایته پیغمبرمان کهوا دایه زینته سهر کو مهلنیک، لو نمونه " (وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ) (الإسراء: 23) نهه هوکم نییه بهلکو بریتیه له قضاء، ریگهی تابهتی خوی هیه لو دابه زاننده سهر نهرزی واقع، به ههمان شیوه (إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا) ههلبهته خودا خو له ناسمان (قضاء) ناکات راسته خو به ورده کاریه کانییه وه، یان بجیته نیو ورده کاریه کانی ژبانی نیماندارهکان، خودای رحمان بهم شیویه ناکات، به لام نهی کی وا دهکات؟ بریکاریکی هیه وا دهکات، جا لویه نهه مافهی داوته بریکارهکی نهگهر بریکارهکه وای کرد وهک نهوه وایه که خودای رحمان وای کردوه، لویه دهفر موویت " (وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ) واته نهگهر په مامبر فرمانیکی (قضی) کرد واته الله (ﷻ) نهه فرمانهی (قضی) کردوه، لویه نهگهر (رسول) نهه فرمانهی (قضی) کرد نیمانداری پیاو نه نیمانداری نافرمت مافی نهوهی نییه بزارده بکات، واته لیه مافی بزاردهی نییه، بهی ویکوواندن نیستا پیغمبرمان ته شریفی لیره هینایه ژور وهوه، لیره له خزمتهی بووین، فرمووی نیستا روزه! دهی نیم چی بلین؟ نیمه مافی ههلبزاردهمان نییه، بلین ناخر نیستا دنیا تاریکه و خوړ ناوا بووه، نیستا رهمزانه و نیمه پیش کهمیک بهر بانگامان کردهوه! نهوتنا نویژی شیوان بووه و خهکی همووی له تهراویحه! دهر پرم نایا نهه مافه مان هیه؟ نهخیر، لو؟ چونکه نهگهر خو مان به نیماندار بزانیان نهوا نهه مافهی نادهینه خو مان، لو؟ دهلین نهه چاومانه له بینینی واقع هله دهکات! به لام پیغمبر به هله داناچیت، به هیچ جوریک پیغمبر هله ناکات، نیمه چاومان دروی دهکات، ههسته کانمان دروی دهکات و شتیکی سروشتیه، پینوسیک لیره له ناو په رداخیک دابنیم نیستا نیشانتان بدهم پینوسهکه شکاوه! چاومان وای ده بینیت وهک نهوه وایه که شکاوه! زور شتی لهم جور هیه، جا لویه نهگهر باسهکه بووه نیمان، نیمه مافی ههلبزاردهمان نییه لیره، وهک دهفر موویت " (أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ)، نهگهر بهم شیویه نهوو ههلبزاردهمان دای، یهکسر باسی بی فرمانی (عصیان) دهکات وهک له تهواکاری نایهتهکه دهفر موویت: (وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا) (الأحزاب: 36)، واته نهگهر هاتوو (قضاء)ی پیغمبر قهبول نهکرا نهه کاته بی فرمانی کردن (عصیان)ی پیغمبره، کاتیکیش بی فرمانی پیغمبریش کرا (فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا) دیته ناراه.

ناشنابوون به فهزلی خودای رحمان له ری پیغه مبره که یه وه ده بی

له ممش سهرتر فهزل (فضل) ی پیغه مبرمانه، که خودای رحمان (ﷺ) په یوستی خو ی کردوه، وهک دوزانین کهوا هرچی فهزله کانی مادی و نامادی هیه هی خدا خو به تی (ﷺ)، هه موو (خلق) که هی نه وه، هه موو (جعل) که هی نه وه، نه ی (فضل) ی پیغه مبرمان چیه؟ ده فسر مو بیت: (يَخْلُقُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا) نه ی چیان گووت؟ (وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةً الْكُفْرُ وَكَفَرُوا بِعَدِ إِسْلَامِهِمْ) ناگادار بن نالیت: (بعد ایمانهم) به لکو (وَكَفَرُوا بِعَدِ إِسْلَامِهِمْ) (وَهُمْ أَيْمَانُ مَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ) (التوبة: 74)، خودای رحمان چاوی پی داون، قاچی پیداون، فلان و فلان...، هه موو شته کانی پیداون، زهوی و ناسمان و نه مانه هه مووی فهضلی خودان، باشه نه ی له بر چی باسی پیغه مبریش ده کریت؟

فهزلی پیغه مبر (عليه السلام و البركات) به مروقبوون ناشکرا ده بیت

له بر نه وهی نهو نامیرانه ی خودای رحمان داو به تی به نیمه به خهلق نهو پیغه مبره پی گووتو وینه باشتیرین ریگه ی به کار هینانی بهم شیوه یه، کهواته فهضلی پیغه مبرمان له فیر کردنی تی لو چو نی به تی به کار هینانی نهو فهز لانه یه، کهواته نه گهر بهم شیوه یه مامله مان کرد له گهل نامیر که ی، نهوا جگه له وهی مافی پیغه مبرمان داوه نهوا مافی خوداشمان به جی گه یاندوه، به بی ویکچو واندن لو نمونه: کومپیو تر ی که کار گه یه که دروستی کردوه، به سیستمی کی دیار ی کراو نهو کومپیو تره کار ده کات، له فلانه شوین داده گیر سیت، له فلانه شوین ده کوژ یته وه، نیشه کانی بهم شیوه یه، فلانه سیستمی له سره به ورده کار یه وه، که ته لکو کی گهره ی له گهل دایه، نه گهر نهو نامیرمان له ژیر دهستی مندالیک دانا، نایا کومپیو تره که ی له گهل شتی کی دی لیک جیا ده کاته وه؟ لهوانه یه بیداته بهر چه کوشان! لو زانین باوکی منداله که فهضلی له سر نهو منداله ی کردوه که نه مه ی پی داوه، به لام له بر نه وهی منداله که پایه ی فهضلی نهو بابه ته ی نه زانی، هه لسا به خراپی سوودی له نامیر که بینی، هه روه ها به خراپ به کار یه ینا، کاتیک به خراپی به کار یه ینا، به خراپیش سوودی لی بینی، کهواته نه وهی پیدرا به به خشش و پیدان، نهو هه لسا سته می له خو ی و له شته که ش کرد. مروقبایه تی نه مرو هه مووی لهم دوخه دا ده ژیت، خودای رحمان بر یکی نهو منده زوری فهضل له گهل یان کردوه که به هیچ شیوه یه که هه ژمار ناکریت و ناژمیر دیت، به لام له بر نه وهی له ریگه ی چاوی پیغه مبر و به تیروانینی پیغه مبر ییانه (الرؤية نبوية) ته ماشای فهضلی خودای ناکمن، لویه هه ر له بهر هتدا قازانجیان لهم فهضلانه نه بی نه وه، جا لویه نهک سویدیان لی بینی، به لکو بوته هوکاری نیش و ناله یان، باشه ده پرسین نه گهر هاتوو مروقبه کان به چاوی پیغه مبر ته ماشای فهضله کانیان کرد؟ نهو کاته به کردارییانه هه ست ده کمن نه وهی که خودای رحمان پینانی داوه چ به هایه کی هیه، و چ ریژ و پایه کی هیه، و چه ندیکش له بهر ژه ونده مروقبه نه گهر به باشی هه لیز دیرا و سوودی لی بی نرا، لویه نهو کاته مروقبه کان دوزانین پایه ی پیغه مبر چنده، کهواته زیندو و به تی و راسته قینه یی دابه زانندی نهو فهضله ی له واقع هوکار که ی پیغه مبرمانه (عليه السلام و البركات)، له بر نه وهی که خودای رحمان (ﷺ) لیر هدا باسی فهضلی خو ی ده کات به هر مه ندبوون به فهضلی خو ی به هو ی پیغه مبرمانه وهی، لویه نیمه نازانین پایه ی چاو چنده، تا کو به چاوی پیغه مبر هه ته ماشای چاو نه که ی، پایه ی (کاتیش) نازانین تا کو به چاوی پیغه مبر هه ته ماشای کات نه که ی، پیغه مبرمان (عليه السلام و البركات) هه لسه نگاندنی تایه تی هیه لو بالنده و لو نازل و لو زهوی و لو ناسمان و لو چیا و ههوا و ته نانت پایه کی تایه تی ده دات به دوزمنی خو ی، کهواته سه رله نو ی بهر نامه ریژ کردنه وهی فهضله کان ده بی پیغه مبر بیکات و نیماندارانیش له پیغه مبر یه وه وهر یی گرن، پیغه مبرمان مافی راسته قینه ییانه ی داوه به فهضله کانی خودای، واته پیغه مبرمان فهضله کانی خودای بهر جهسته کردوه و خستو و به تی به روو به شیوه راسته قینه ییانه که ی، نه گهر نا مروقبه که فهضلی خودای له لایه به لام نازانیت چون چونی مامله ی له گهل دای بکات، لویه سته لهو فهضله ی ده کات، کی هوکاره لو نه وهی راسته قینه یی و مافگه لی نهو فهضله ی ناشکرا بکات؟ ته نیا پیغه مبرمانه، کهواته هه ر کاتیک مروقبایه تی توانی به چاوی فهضلی پیغه مبر ته ماشای فهضلی خودای بکات به کرده ییانه توانیو به تی مافی خودای بدات، لویه پیغه مبرمانه که نیوه ندگیر یه لو فهضلی خودای رحمان (ﷺ) و له گهل (اغناء) ی خودای ده کات، نهو کاته به کردارییانه مروقبه هه ست به وه ده کات کهوا خودای رحمان هه لسا وه به به هر مه ند (اغناء) کردنی.

ناشنابوونی یاران به پایداری پیغه مبر (عليه السلام و البركات)

نایه تی کی دی هیه باسی فهضلی پیغه مبر (عليه السلام و البركات) ده کات "وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ" (التوبة: 59) لویه ته ماشای یارانی پایدار بکمن بهر له نیمانه ییانیان چون بوون؟ نه گهر تا ک وهر یان بگریت، لهوانه یه له بهر هتدا خو یان به مروقبه هه ژمار نه کردنی، به لام دوا ی نه وهی پیغه مبرمان دووباره

بهر نام پریشی دید و تیروانینیانی لۆ کردنهوه، کاتیک تهماشای خویان و دهورو بهری خویان کرد، ئهوکاته زانیان چین و له کوین؟ جا لویه پایهی پیغمبهرایهتی (النبوة) پیغمبهرمان (عليه السلام و البرکات) یاران زیاتر دهیزانن و دهیناسن، هر لویه پیغمبهر پایهی لۆ داناون، کاتیکیش فهرموویهتی (خیر القرون قرنی ثم الذین یلونهم) واته ههستی کردوه که کرداریانه یاران (ثم الذین یلونهم) و شوینکوهوتوو و شوینکوهوتوو (تابع التابعین)، ئهوانه به کردهی و زیاتر پیغمبهریان ناسیوه (عليه السلام و البرکات).

دایکانی ئیمانداران چۆن بوون به (محسنات)؟

بینه لای تایبهتییهکی تایبهتی پیغمبهرمان (عليه السلام و البرکات)، ئهویش پهیههندی دایکانی ئیمانداران له خزمهت ئهودا (عليه السلام و البرکات)، ئهوهی زانراوه که دهلین پیغمبهر (نۆ) یان (13) ژنی ههبووه. دهروونی مروّف دهتوانیت زال بیت بهسر کۆمهلیک شت، بهلام له بهشیکیش ناتوانیت زال بیت بهسر یاندا، له ئایهتیکدا دهفرموویت "وَإِنْ كُنْتُمْ تُرَدُّنَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَالِدَارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا" (الأحزاب 29)، ئهگهر له دواوهی ئیهتهکهوه پیدابچینهوه، وشه (المُحْسِنَاتِ) ی بهکارهیناوه، نالیت ئیمانداران، لۆ؟ (مُحْسِنَاتِ) دهی بیهستریتهوه به خوداوه وک له فهرموودهکه هاتوووه (سأله و ما الأحسان؟) پیغمبهرمان فریشتهکانی بینیه، و ههروهها یارانیش بینیه، بهلام (جن) ی نهبینیه، باسهکه باسی ویست (أرادة) یه (تُرَدُّنَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ) (فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا)، ئهگهر لیره (محسن) بهگویره فهرموودهکهی پیغمبهر رافه بکهن ئهوا (محسن) ئهوهیه که خودای بیینیت له ساتی پهستشیدا، (فإن لم تكن تراه فإنه يراك)، دهپرسین ئهی بابتهی پیغمبهرمان چیه لیره؟ واته له ژوروهیان ویستی ناوههیان لۆ پیغمبهر له چ ئاستیک بوویت، ریزهکهی چهند بوویت و جوری چهند بوویت؟ وک ئهوهی بهههمان ئهو ریزهیه پهیههندیان لهگهل خودای رحمان کانگهیی (صیمی) و له ناخهویه، کهواته ریزهی نزیکیی ئیمانداران لۆ پیغمبهرمان (عليه السلام و البرکات) به ناوههیان و له ژوروهیان به پیی ویست پهیه لۆ نزیکیان له خودای رحمان وکو پهستش، لویه دهفرموویت "وَإِنْ كُنْتُمْ تُرَدُّنَ اللَّهُ) واته بتوانن ئهوان جووله به وزه ناوههی مرویی بکهن، ویست (أرادة) وزهیهکه له ژوروهی مروّف که مروّفهکه دهتوانیت کۆنترولی لۆ دابنیت تا به چ ئاراستهیهک دا بیات، ئهوان بتوانن ههموو وزهکه جووله پیکهن به ئاراستهی خودی پیغمبهر (عليه السلام و البرکات)، لهبهر ئهوهی پیغمبهر رهنگدانهوهی کوی ویستی خودای رحمانه، کاتیک ئهوان لهگهل پیغمبهر وایان کرد وک ئهوه وایه کهوا لهگهل خودای رحمانیان نهجامداوه، هر لویه خودای رحمان لیره وشه (مُحْسِنَاتِ) ی بهکارهیناوه، کهواته ریزهی ویستی ئهوان کاتیک دهیجووئینهوه بهرو پیغمبهر (عليه السلام و البرکات) هر ههمان ریزهیه بهرو خودای رحمان (س)، لویه وشه (مُحْسِنَاتِ) (فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ) واته مهرج نییه ههموویان (مُحْسِنَاتِ) بن، لۆ؟ چونکه پیومهکه ئهوهیه که ئایا ههیهکیان تا چ ئاستیک ویستی ناوههیان جووله پی دهکهن بهرو پیغمبهر (عليه السلام و البرکات)، چهند ریزهکهی زیاتر بوو له ئاستیکی دیاریکارودا دهیته (محسن)، ئهوت وک دهیته موسلمان (مسلم) ئیماندار (مؤمن) چاکهکار (محسن)، وک له فهرموودهکه هاتوووه (سأله عن الإسلام... سأله عن الأيمان... سأله عن الاحسان...) وک دهردهکهویت جبریل (عليه السلام) به سی په تیپهیراند، (لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ) لهوانهیه ههموویان بهم جوړه نهبن و به کرداریانهش ههموویان بهم جوړه نهبوونه، کهواته ویستی ناوههیا لۆ پیغمبهر (عليه السلام و البرکات) و جووله پیکردنی ئا ئهو ویسته (أرادة) بهو قولاییهی که پیویسته، دهیته هۆکاریک لۆ (إحسان) یان بهرامبهر خودای رحمان.

(قنوت) بردن له دواى خودای رحمان نایا ناراستهی کی دهکریت؟

ئایهتیکی تر ههیه که زور سهیره، ئهویش بریتیه له (قنوت)، وشه (قنوت) له نیو قورئاندا تهنیا لۆ خودای رحمان هاتوووه، که ئهویش وزهیهکی ناوههیه کاتیک مروّف به تهنیا دهیته جوړه نزا و پارانهویهک دهکات له ژوروی خوی تهنیا ناراستهی خودای رحمان دهکریت، تهنیا لهگهل خودای دهکریت، لۆ زانین ئایهتهکه چی دهفرموویت "وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُوتْهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا" (الأحزاب 31) دیسان قسهکه ناراسته کراوه لۆ دایکهکانی ئیمانداران، (وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا)، وشه (قنوت) له قورئاندا تهنیا لۆ خودا هاتوووه، ههروهها (عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَأَبْكَارًا) (التحریم 5) دیسان (قانت) لۆ پیغمبهره، ئهو ههسته تایهتهی که دایکانی ئیمانداران لۆ پیغمبهر (عليه السلام و البرکات) دهریبهرن وک ئهوه وایه کهوا لۆ خودای دهردهبرن.

پرسیار: ئهگهر ناوههوه دهرموهی مروّفیک یهک نهیته بهلام له ریگه (إحسان) هوه کهسهکه (محسنه) یه بهلام به کردهوه ههنگاوی لۆ نههاویشتوووه، ئایا ئهوه دهیته بابتهی کهموکورپی (تقصیر) بوون له کهسهکه؟

وه لآم: ئه گهر تيبينى نايه ته كه بكهين ده فهرموويت" (وَمَنْ يَفْتُنْ مِنْكُمْ لِيَّ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحاً نُؤْتَهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقاً كَرِيماً) (الأحزاب 31)، وهك ئه وهى مانا و چه مكى (قنوت) ئه مهى هه موو بده لايهك چى لى ديت (ومن تؤمن بالله و تعمل صالحاً) بهم جوړه لى ديت، ئيمه پرواو تيگه يشتمان بهم جوړه به كهوا هه موو كرداريك له ژووره وهى مروف ئه نجام دهرت، به مانايه كى دى كردارى مروف له ناوه وهى مروفه كه ئه نجام دهرت، مروف به ژووره وهى ئه وهى كارى دهكات، به لآم ئه ندامه كانى جهسته لى نه گهر پينان كرا ده يه ينيته واقع، ئه مه نه گهر لوى بلويت، واته له ژووره وهى كرداره كه لى كردوه، نه گهر دايه زانده سر واقع ئه وهى يهك به دهيه، لويه ده فهرموويت" (إنما الأعمال بالنيات)، پاشان ههنگاه كه كان داده يه ينيته واقع، لويه له فهرمووده لى راسته وه هاتوه كه نه گهر نييه تى هينا به نه نجامدانى كاريك ئه وهى لوى دهنوسريت به كاريكى چا كه تاكو (700) تاكو بى كو تايى.

كو نگره نهمانيه كه تاوتويى چى كرد و بريارى چى ليدرا

ودان به چى نرا و كى بوو به گهوا هيدر له سه رى؟

له ماناى چه مكى (نبوة) ئه وهيه" (لَا تُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ) (البقرة 285) نه گهر به كرداريان به پايه لى (مقام الرسالة و النبوة) مانا دا به هه موويان، كه خوداى رحمان خوى ئه وهى پايه لى پيداون، وا بزانه لم حالته (إفراط و تفريط) مانا نه كردوه، به لآم ئه وهى وا ناكات كهوا كرداريان به دانپينا نه كان خودى خويان له نيو قورئان داننه ينيان به مه قامى پيغهمبر، كيشه لى ئوممه تى ئيمه ئه وهى بووه كهوا خو شه ويستى لى پيغهمبرى له بوارى خوده (باب الذات) ه، ئه وهيه بوته هو لى كيشه له لاي من، له باسى (ود و سواع و نصر) ئه وان ه خو شه ويستى خوده كان (ذوات) بووينه، كيشه لى (بني اسرائيل) له گهل موسى و عيسا و له گهل يوسف ئه م شته بووه، ته نانه ت نه وهى ئيمه ش (موسلمانان) هه مان كيشه و (ابتلاء) ه، گوايا حزره تى يوسف زور جوان بووه! كه چى لى زانين ئه مه وا نييه، له هيچ جيگه يهك له قورئاندا باسى جوانى پيغهمبر يوسف ناكات! هه مان شت دايده يه ينيته سه ر پيغهمبران، كه ئه مه جيگه لى تيبينيه! ده بى ئيمه دوو شت له يه كتر جيا بكه ينه وه ئه ويش له نيوان خود و كه س واته (ذات و شخص)، به لى خود (ذات) لى پيغهمبران جوانى له لوتكه بووه، به لآم ئاى ئه وه مه به سته كه بووه! جا لويه به (شخصانيه تى) به كه سايه تيكر دانه لى پيغهمبرى ئه وهيه كه خوداى رحمان له قورئان پايه لى پى داوه، له گهل كه سايه تى (شخصانيه تى) پيغهمبرى دى جيا وازى هه يه، لويه له به ر ئه وهى كه سانيك كيشه لى لى دروست نه ييت، به ر له سى وانه باسى هه موو پيغهمبرانم كرد وهكو فايلا ت، (به بى و يچ وواندن) په يامه كانيان بكه ين به فايلا ت و (أجندة)، ئه مانه هه موويان له كو نگره يه كى ديار يكراو، به ر له وهى ئادم خه لى بكرت ئه م كو نگره يه به ستر او ه، پيغهمبران (أنبياء) هه موويان فايلا تيان له بن ههنگه لايانه، وه ستاون، تاكو پيغهمبران ديت ه كو نگره كه، پاشان هه موو داده نيشن، پيغهمبران هه ر وهكو رابه ريك را وه ستاو ه له سه ر پى، نينجا خوداى رحمان قسه ئاراسته دهكات" (وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَوْ آخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ) نيوه ده بى چى بكه ن (لَتُؤْمِنَنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ) وشه لى سه رخستن (نصرة) ئه وه جيگه له وهى كه ده بى هه موو پيغهمبران ئيمان به پيغهمبرى ئيمه به يين، واته گشتيان وهه ر هه موويان، كه واته ئه وان ده بن به شو ينكه وه تى ئه وه پيغهمبره (عليه السلام و البركات)، لويه له فهرمووده كه فهرمووى كاتيك بينى پيشه وا عومر پاره چه يه كى له ده سته ته وراتى تيدا نوو سراوه، ده موو چاوى سوو هه لگه راو فهرمووى (و الله لو كان موسى بين أظهركم ما وسعنا الا أن يتبعني) كه واته موساش شو ينكه وه تى پيغهمبرمانه (عليه السلام و البركات)، لو؟ چونكه ئيمانى پى هيناوه، (وَلَتَنْصُرُنَّهُ) نهك ته نيا ئيمانان هيناو به س به لكو ده بى بينه سه رباز له به ر ده مى، و به گو يره لى رينما يه كانى ئه وه پيغهمبره ده ستنيشانكراوه به تايه تى جووله بكه ن، خوداى رحمان خوى سه ر په رشتى كو نگره كه دهكات فهرمووى: (قَالَ أَفَرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي)، ئه وه تا له دادگا ده لى ت له ته قيرى دا، ئه وه خوداى رحمانه ده فهرموويت: (لَتُؤْمِنَنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَفَرَرْنَا) به ده په نجه! چى فهرموو؟ (قَالَ فَاشْهَدُوا) وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ (ال عمران 81) لهو كو نگره يه به كرداريان هه موو پيغهمبران هه موو فايلا تى خويان دايه ده سته لى پيغهمبر (عليه السلام و البركات)، و هه موويان كشانه وه.

پيغهمبرايه تى و په يامه رايه تيكردن له دواى كو نگره نهمانيه كه به ره و كو ي؟

هيچ پيغهمبريك نيسنا مافى پياده كردن (ممارسة) لى پيغهمبرايه تى و په يامه رايه تيكردى (نبوة و رسالة) تى خوى نييه، هه ر به گو يره لى ئه م نايه ته ئه م مافيان نه ماوه، جيگره وهى وان پيغهمبرى ئيمه يه، ده بى پيغهمبران به ره مه ند (تمتع) بكات به هه موو صيفاتى (نبوة و رسالة) تى ئه م هه موو پيغهمبران، لويه به ر له سى چاويپكه وتن گو وتم، ده بى

پيغمبهرمان به قهد موسا دهر وونی جوولهکه بناسیت، (وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا) (النساء: 63)، ئەگەر هیندهی موسا دهر وونی بني ئیسرائیل نه ناسیت ناتوانیت پینان رابگهیه نیت (تبلیغ) و لویان روونیکاتهوه (بیان)، ته ناهت دواتریش بینته (شهید) لهسهریان، (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا * وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِأَذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا) (الأحزاب: 46)، پيغمبهرمان دهبی ئەوانه هه موو که ئەم پینج وهسفهی هاتوه لهسهر جوولهکه جیه جی بکات، ههروهه لهسهر (صابئة) و زهردهشتیه کانی پيغمبهرمان (عليه السلام و البركات) جیه جیان بکات، ئەوانه هه موویان به میرات لۆ پيغمبهرمان ماونهتهوه، كهواته فایلاتهکان هه مووی له لای پيغمبهرمانه، ئەمه وهکو په یامهکان، ئەهی فایلی (نبوة)؟ دهبی هیندهی هه موو پيغمبهرانی و هکو جیه جیکردنی په یامهکه لۆ واقع، دهبی پيغمبهرمان له لای هه بیته، وهک له فهرموودهیهک هاتوه کاتیک کهسانیک خاومن شیوه زاریکی تاییته دینه خزمهتی ئەویش وهک شیوه زاری ئەوان وه لایمان ده داتهوه (لَيْسَ مِنْ أُمَّرٍ أَمْصِيَاءُ فِي أَمْسَفَرٍ) (مسند كعب بن عاصم الأشعري)، ئەوهتا پيغمبهرمان ههروهه وهکو ئەوه کهسه قسان دهکات، ئەگەر لۆ نوینهری هوزیک بهم جوره قسان بکات، ئەهی لۆ جوولهکه و نهتهوهکانی دی دهبی چون چونی بیت؟ كهواته پایه (مقام) ی پيغمبهرمان (عليه السلام و البركات) به قهد پایهی هه موویانه، ئەمهش هه مووی به گویره نایاتهکان و فهرموودهکان، به لای کاتیک پيغمبهرکان دین به لۆ نیه ئیمانمان پینان ههیه، به لایم به گویره دید و تیروانینی پيغمبهرانهی (نبوي) پيغمبهر (عليه السلام و البركات)، واته نیه لۆمان نیه به شوین پيغمبهر ئیبراهیم بکهوین، چونکه خودای رهحمان به پيغمبهرمان دهفرموی: (قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ) (الممتحنة: 4)، ئەهی چی به نیه دهفرمویت" (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ) (الأحزاب: 21)، كهواته لۆ من نیه من وهکو موسا بکهم! یان شوینکهوتهی موسا بکهن، هه له قورنان، ئەم مافه نیه، ئەو مافه نیه شوینکهوتهی زهکهریا بکهم وهکو پيغمبهریک، هه له خودی قورنان، به لۆکو دهبی من تهماشای پيغمبهرمان بکهم ئەو تا چهنده سوودی له پيغمبهر زهکهریا (عليه السلام) وهگرتوه، ئینجا دهبی منیش له پشت پيغمبهرهوه سوود له پيغمبهر (زهکهریا) (عليه السلام) ببینیم، ئەمهیه چهکی ئیمانیهنان به پيغمبهرکان (عليه السلام)، لویه زانایانمان فهرموویانه (شرع من قبلنا لیس بشرع لنا الا ما أقره شارع)، رۆژووی زهکهریا، ئیستا له نیو ههولیر بیان جوره به رۆژووبوونیک ههیه، سئ رۆژ به رۆژوو دهبن قسه ناکهن، ناویان ناوه رۆژووی زهکهریا، ئەمه ریگه پیدراو (جائز) نیه، له سهردهمی خوی پيغمبهر زهکهریا بهم جوره به رۆژوو بووه، به لایم نایا پيغمبهرمان بهم شیوهیه رۆژووی گرتوه؟ له وهلامدا نهخیر، كهواته ئەمه ریپیدراو (نیه، شوینکهوتهی زهکهریا دهکهن له پشت پيغمبهرمان، پيغمبهرمان مافی ئەوهی ههیه له پيغمبهران (عیسا و موسا و زهکهریا) وهبرگرت، به لایم نیه ئەو مافهمان نیه، جا هه لویه نیه ئەو مافهمان نیه وهکو پيغمبهر ئیبراهیم بچین سهنه مهکان بشکینین، یان لهچاو هه پيغمبهریکی دی بکهینهوه.